

någoting annat än dem. Gumman höll ett granatäpple i handen, ehuru fruktiden för längesedan var förbi.

— Vart skall du gå, Jason? frågade gumman.

Hon tycktes känna hans namn. Nå, de där stora ögonen sågo för resten ut, som om ingenting var fördolt för dem, varken det förflutna eller det tillkommande. Medan Jason stirrade på henne, struttade en påfågel fram och ställde sig bredvid henne.

— Jag är på väg till Jolkos, svarade den unge mannen, för att uppmana den elake kung Pelias att stiga ned från min faders tron och låta mig regera i hans ställe.

— Jaså, sade gumman. Nå, om så är, behöver du ju inte ha så förskräckligt bråttom. Tag mig på ryggen och bär mig över vattnet, så är du en snäll gosse. Jag och min påfågel har något att bestyra på andra sidan floden, alldeles som du själv.

— Kära mor, svarade Jason, du kan knappt ha ett så viktigt ärende som att störta en kung från hans tron. Och för resten ser du